

I Anledning af det mere almindelige Spørgsmaal om Varetagelsen af Islands Interesser paa de Pladser, som det ærede Medlem har omtalt, er det mig en Tilfredsstillelse at kunne oplyse, at man ikke har indskrænket sig til en Formidling af den aarlig fremkommende Beretning om Samhandelen mellem Spanien og Island, men paa eget Initiativ er gaaet langt videre, idet der er organiseret en ugentlig telegrafisk Indberetningsvirksomhed om Stillingen paa alle de sydeuropæiske Klipfiskemarkeder. Disse ugentlige Markedsberetninger viderebefordres herfra uden Ophold ad telegrafisk Vej til islandske Autoriteter: Erhvervsministeriet og Handelskammeret, og til den islandske Offentlighed, og de er naturligvis ved deres Aktualitet af langt større praktisk Værdi for de islandske Producenter og Eksportører end den aarlige retrospektive Handelsstatistik. I øvrigt er det mig en Glæde at kunne oplyse, at Udenrigsministeriet har Erfaring for, at man fra Islands Side i høj Grad har værdsat f. Eks. den dygtige Bistand, som vor Repræsentation i Madrid netop i sin nuværende Form saa glædeligt har kunnet yde islandske Erhvervsinteresser under Forhandlingerne om og ved Gennemførelsen af den nu mellem Island og Spanien eksisterende Handelstraktat, i Kraft af hvilken den islandske Klipfisk, som bekendt, nyder Mestbegunstigelse ved Indførsel til Spanien. Ogsaa den islandsk-portugisiske Traktat er overordentlig tilfredsstillende for Island. Paa den anden Side er det jo ikke i Madrid, saa lidt som i Lissabon eller Rom, at de islandske økonomiske Interesser, hvorom Talen her er, til daglig melder sig til praktisk Varetagelse. Disse Interesser ligger ude paa Klipfiskemarkederne i Bilbao, Barcelona, Genua og Oporto. Og om Besættelsen af Konsulatsposterne paa de Pladser, som har særlig Interesse for Island, er det aftalt at tage den islandske Regering med paa Raad. Ved Besættelsen af Konsulposten i Genua toges der trods adskillig Vanskelighed væsentlig Hensyn til islandske Ønsker. Hertil kommer endelig, at den islandske Regering for nylig har udsendt en særlig Fiskerikonsulent til Spanien og Italien med Bopæl i Barcelona. Denne Konsulent er lønnet af Island og supplerer faktisk det ganske rigtigt meget lidet talrige Gesandtskabspersonale i dettes Virksomhed for de islandske Klipfiskeinteresser, der er Hovedsagen i Islands Handelsforbindelse med Spanien. Jeg kan tilføje, at bamarbejdet mellem den islandske Fiskerikonsulent, Hr. Gunnar Egilsson, og Gesandt-

skabet hidtil er forløbet paa en for begge Parter særdeles tilfredsstillende Maade. Med disse Oplysninger, hvortil det ærede Medlems Henstillinger har givet mig Anledning, vil jeg imidlertid ingenlunde have sagt, at den Tanke, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, og som gaar ud paa at give kvalificerede Islændinge Adgang til at deltage i Udenrigstjenesten paa saadanne Pladser, hvor Islands økonomiske Interesser er de fremtrædende, skulde være mig hverken fremmed eller ukær. I denne Forbindelse vil jeg gerne meddele, at en ung Islænding, juridisk Kandidat fra Reykjavik Universitet, alt i nogen Tid for sin Uddannelses Skyld har gjort Sekretærtjeneste i Udenrigsministeriet.

Med Hensyn til det til mig af det ærede Medlem Hr. Kragh rettede Spørgsmaal vedrørende min Stilling til Lovforslaget angaaende Omordning af vore Land- og Søværn skal jeg gerne allerede nu udtale, at jeg er rede til at besvare denne Forespørgsel, naar det paagældende Lovforslag er fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har i Tingets Møde den 22. forrige Maaned omtalt det for det danske Erhvervsliv uheldige Forhold, at Norge fremdeles opretholder Indførselsforbud for dansk Sagtekvæg og for Træer, Buske med mere, medens Norge hertil stadig udfører større Mængder af Salpeter, og har henledet min Opmærksomhed paa, at der herefter alene kan tales om Enehandel for Norge og ikke om Samhandel mellem Danmark og Norge. Jeg vil i den Anledning gerne udtale, at det fremdragne Forhold har ligget og stadig ligger Udenrigsministeriet stærkt paa Sinde, og at man gentagne Gange har søgt at hidføre en Ændring til det bedre i Forholdet, men desværre hidtil uden Resultat. For saa vidt angaar de norske Indførselsforbud, ligger Sagen saaledes, at Norge paa Grund af den i Fjor indtrufne S.igning i Mund- og Klovesygen her i Danmark ansaa det for nødvendigt at gribe til kraftige Foranstaltninger for at hindre Sygens Indslæbning i Norge, hvor den ikke hidtil er forekommet. Ved en Plakat af 23. December forrige Aar ændredes Plakaten af 29. Juni 1922 om Indførsel af Husdyr og smittebærende Genstande saaledes, at Landbrugsdepartementet bemyndigedes til „helt at forbyde Indførselen af Korn, Frø, Grønsager, Rodfrugter, Kartofler, Planter, Træer, Buske, Tørvestrøelse, Kraftfoderstoffer saasom Fodermel, Oliekager, Klid og lignende Stoffer til Husdyrføde samt Majs fra fremmede Lande eller Landsdele.“ I Henhold til denne Bemyndigelse udstedte Landbrugsdepartementet